

Celoroční čtenářská hra „Psí rok“

1. března 2021 vyhlásila knihovna Boskovice celoroční čtenářskou hru „Psí rok“. Zapojila se celá třída 4. D. Četli jsme knížky o psech, zapisovali je do Psího čtenářského deníku, plnili jsme tvořivé úkoly a za odměnu jsme se každý měsíc podívali na animovaný film pro radost – samozřejmě o pejscích.

Pravidelně měsíčně také paní knihovnice losovaly jednoho výherce. Často měly šťastnou ruku a téměř pokaždé vylosovaly žáka naší třídy. Letos v únoru 2022 přišla do 4. D návštěva z knihovny a předala všem účastníkům celoroční hry hodnotné dárky – knihy, komiksy, sladkosti, deníčky, záložky...

První místo za všech splněných úkolů vyhrál Jakub Pacola. Třetí místo obsadili žáci: Sabina Dostálová a Daniel Pospiech

Třída 4. D

Hrátky školní družiny na sněhu

Soutěž o nej sněhuláka

V 8. oddělení ŠD Sušilova proběhla soutěž o nejhezčího, nejoriginálnějšího a nejzajímavějšího sněhuláka. Vyhrály všechny děti, které se s radostí zapojily.

Valentýnské dílny

Láskou naplněné a pohodově odpoledne jsme si užívali v rámci svátku sv. Valentýna ve školní družině. Děti si již tradičně tvořily přáníčka pro rodiče, prarodiče či kamarády. Projevit lásku druhému může být někdy těžké, ale s vlastnoručně vyrobeným přáníčkem se slova říkají snáze.

Spejbl a Hurvínek na olympiádě

Konečně! Je to tady! Opět jsme se po čtyřech letech dočkali zimní olympiády. A protože jsme se zrovna v rámci celoročního projektu Večerníček seznámili s pohádkovými postavami Spejbla a Hurvínka, tak jsme s nimi na olympiádu vyrazili společně. A jak taková olympiáda vypadala? Samozřejmě že nemohly chybět disciplíny jako sjezdové lyžování, hokej, biatlon či rychlobruslení.

Pohádkové postavičky nás provázely celým programem, ať již v podobě označených stanovišť či vítězných medaile. Sníh nám bohužel nevyšel, ale to nám vůbec nevadilo, protože sluníčko se na nás usmívalo celé odpoledne. Společně dovádění jsme si nadmíru užili a pořádně rozpochybovali svoje tělíčka. Vítězná dobrota byla už jen pomyslnou třesničkou na dortu celé olympiády.

ŠD Sušilova

Pohádky Arnošta Goldflama v Muzeu Boskovicka

I v měsíci lednu jsme se svoji paní učitelkou zavítali do Muzea Boskovicka. Tentokrát pro nás paní Alice Hrbková, pracovnice muzea, připravila literární program na téma „Pohádky Arnošta Goldflama“.

Kdo je Arnošt Goldflam? Co dělá a kde žije? Vše jsme se dozvěděli během úžasného dopoledního programu. Pana Goldflama jsme viděli v ukázce z filmu Lotrando a Zubejda, ale hlavně jsme si přečet-

li jeho legrační pohádkové příběhy. Pokud byste se chtěli začít do jeho knížek, můžete navštívit knihovnu v Boskovicích a vypůjčit si třeba knižky: Pohádky o nepotřebných věcech a lidech, Sny na dobrou noc nebo Tatínek 002.

Na další programy v muzeu se už těšíme. Čeká nás totiž Povídání a PRAvěku a všech věcech PRAvěkých.

Třída 3. D

Návštěva Židovského obecního domu

V únoru jsme byli v Židovském domě. Povídali jsme si o herci a spisovatelích Arnoštu Goldflamovi. Hráli jsme hry a četli jeho zábavné pohádky. Bylo to moc super!!!

Vojta, Jirka a Ráďa ze 3. C

Masopust ve 3. C

Doba masopustu si žádá speciální přípravu. Připomněli jsme si, jak se masopust slavil v dobách minulých i současných.

Nejlépe část ovšem proběhla ve

školní kuchyňce: příprava, smažení, zdobení a vychutnávání si tradičních masopustních koblížků. Bylo to super.

Tadeáš, Adéla a Iveta

Oslava masopustu

24. února si třída 2. D připomněla zvyky a tradice masopustu. Žáci byli tento den převlečeni do masek a plnili během celého dne mnoho zajímavých úkolů souvisejících s tímto tématem.

Úkolem, který bavil všechny

nejvíce, byla výroba koblížků. Vážení surovin, hnětení těsta, umývání nádobí, práce dle instrukcí v receptu...to vše předcházelo sladké teče v podobě výborných koblížků, na kterých jsme si všichni moc pochutnali.

Třída 2. D

Bruslení třídy 3. C

Bruslení nás baví. Mnozí z nás umí krásně bruslit, někteří méně, ale to nevadí, hlavně, že je legrace.

Na ledě se učíme bruslit "cibul-

ky", vlnky, jezdit po jedné noze a tak podobně. Zábavná je i hra na rybičky s bruslemi, u ní se rybář celkem zapotí.

Laura, Lada a Lucka

ZOH 2022 na výkresech čtvrtáků

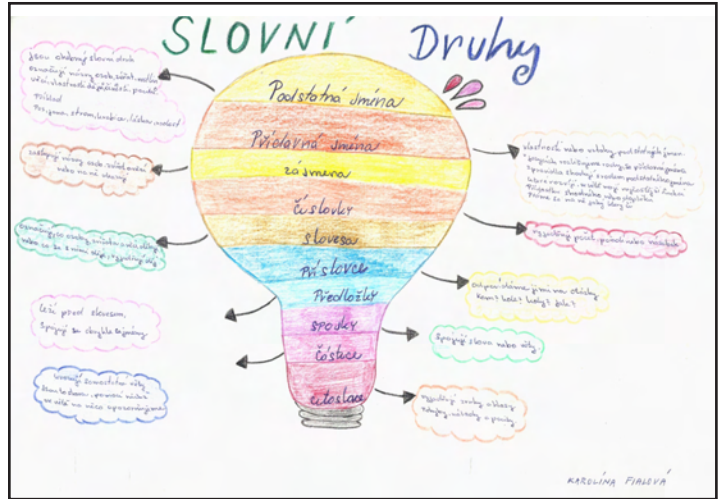
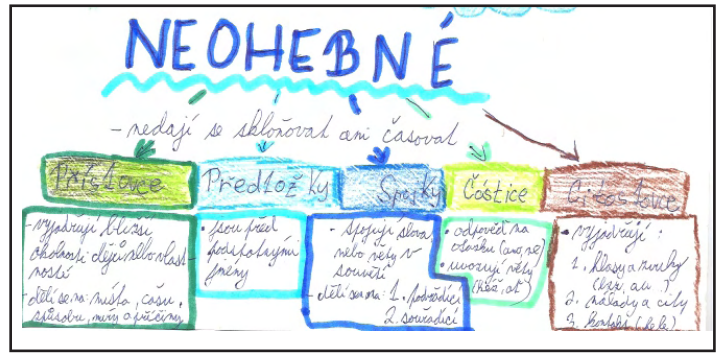
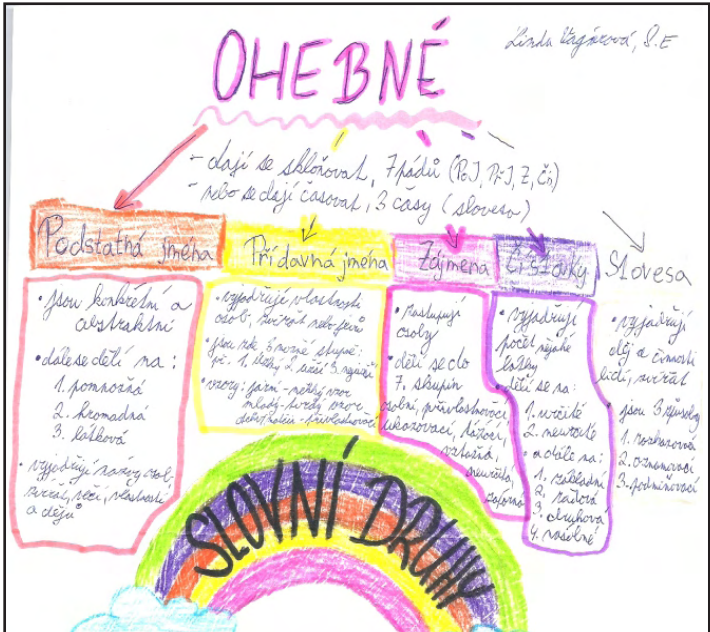

Zimní olympijské hry 2022 na výkresech čtvrtáku

Myšlenkové mapy

V 8. ročnících jsme kapitolu o slovních druzích ukončili tvorbou myšlenkových map - všestranného nástroje, jak uspořádat informace do vizuální, přehledné podoby.

Blackout poetry

Vizuální poezie, která vzniká kreativitou a destrukcí, to je blackout poetry. Několik bílých polí a v nich slova, která dohromady dávají význam úplně odlišný než původní text. Vyzkoušeli jsme v rámci hodin slohu v 6. a 8. ročnících.

Podlaha, jedna z nejhorších hlav domácí saně (byla) tedy přemožena a Blažena začala nabývat k Tonicce neuvědomělé úcty. Když ji děkovala, byla jista, že to napříště dokáže také tak pěkně – nepopustí!

„A když budeš něco potřebovat, jen zavolám,“ loučila se Tonicca – a věru, že Blažena měla od té chvíle nejednou chuť ji poslechnout. Vždycky to však odložila, dílem že to otráso jejím sebevědomím, dílem aby (svůj) pustý ostrov chránila před vetřelci.

Jednou však díky že Tonicce nezavolala. V duchu ji tehda snažně vzdávala. To se přihnal (jednomžrána) po smění pan Hozmourek se dvěma trhlymi kapry. Že byl na nočním ritu v Jindřichově Hradci, tam se s pasażérem díval na výlov rybníka Vajgaru a koupil dvě ryby, jednu prosebe a jednu pro Borovy. Blaženka ať rybu uvaří k obědu, vzkazuje pan Bor.

A podsedit (šofér) hned světlak habát, rybu (krátkými) tuřtými prsty stříkavě oskrábal až se zlaté šupiny lepily na stop, (blýskavě) jako penízky, usekl jí hlavní řeck: To uvaří na polívku! – zakráceným prstem vyňal z bělavého břicha měchýř a jikry, nasekal porce – a zanechal Blaženu v ohromení.

Tu byla (Kuchařka) dobrá! Nenapsala jí zrovna Sandová, ta psala (francouzské) romány, nýbrž Sandnerová, ale posloužila (často) jí. Také (tentokrát) Blažena našla oddíl „Ryby“, v něm „Kapta na černo“ (sobec! protože ho ráda jedla!), vypsalas, jak ji tomu zkušenost naučila, všechny náležitosti na papírek, a za chvíli se již kapr vařil se zeleninou, cibulí, sušenými svestkami, ořechovými jádry a rozinkami. Vařil se a vařil, až všechny dobroty přišly vnivěč; kostičky se zamíchaly do změkklých švestek a rozinek (zkrátka) Blažena to zase jednou řádně z-verala! Nevšimla si, že ryba je za chvíli vařená a (dává) se až do hotové (omáčky).

Také to při obědě kařeně (přiznala), neboť věděla, že takové přiznání ztupí každou přisnost. Ten večer však Duchoň pod okny marně vyzváněl svá znamena na jízdním kole. Nesešla, byla zpražená a nechtěla se (v) lidí. Ale (postavila) stan své samoty a dlouhou mudrovala pod veltboudí přikrývkou o tom, že ona zrovna tak jako Robinson, žije svou útrupu vlastní pošetlostí!

Svým pošetilým steskem! namítla si.

ADÉLA PROCHÁZKOVÁ, 6.D

Vanore přinesly do Bláženův života velkou a důležitou změnu. Její nemoc se brzy zlepšila; první obřad nastal ve chvíli, kdy Toníčka přinesla od pekaře vaničku za dodané těsto. Ukázal, že přece jen ty dobré věci nepříliš razmar. Bláženů rozradoval. A každá radost přidává člověku trochu zdraví.

Dvě neděle ještě dívka polchávala, ale tiše hodiny samoty, odpočinku a bezstarostnosti značně uklidňovaly vydrážděnou mladou citlivost. Tařka chodil obědvat do hostince, jí pak Toníčka posílala lehká a výživná jídla. Každou volnou chvíli u ní strávila a občas přizvala nenápadně jako pára, takže jí pan Bor málokdy mohl ani ušeděkovat.

Druhý velký skok k uzdravení nastal, kdy Toníčka navštívily dvě bývalé spolužačky, v zastoupení, jak pravila, celé třídy. Přinesly jí bednu a křehkou přehličku v kořencech. Kořené se rozložily v různých vřapovaném papíru a v láhvi nitkou byl k nim připevněn evříček.

„Zkusy jsi na to složily, my jsme jen kupovali a rozvádáme,“ brebenla Madča Budilová. „Máš se brzy uzdravit a přijít na svou slávanou!“

Reči byly na stranu jako vody. Mluvily jedna přes druhou. Madča posílala jí Bláženě nové kole. Stálo mezi oběma okny, kde nejméně pekařka, jak jí prý měla mít svůj nový majetek stále na očích. Snad by to byla a měla být taková její světlá štěstí! Pohledem na skvělý nový stroj si vždy znovu doopravdy našla opětovnou radost.

Madča se také snažila za krátkého pobytu u Bláženě obsáhnout jazykem pokouti možno nejvíce novinky, aby měla kamarádkám o čem povídat. Vyhrkla tedy:

„To je Duchonovo kole!“

MAGDA ČIŽKOVÁ, P.E

tichounce uléhá dívka na pohovku, tak jako vždy ležela psí poutavém čtení, opírá spánek o tenkou záď a do srdce jí vteká melodie hudebního slova: Po malý dítky marně po dechu

Po dechu v bylné křivce hodin jsou všechny přestávky, jsou jako vdech – a vdech, vdech – a vdech, hlava se ruže dýchají, mrdá a bléď, dvouhřebenů, mrdá ruže, červenkové lehký a červenkové vzdáleny. Dech a krok, obojíma slovy vřtus! Tak tise chodí, de mramníka v neděl ráno, když si Bláženka smělá připravit a namířila se do pokoje, něco v prádelni.

„Mamko!“ šeptávala Bláženka se zastřenými očima, „ještě pět minut, smím?“

„Ještě pět minut, ale pak vstaneš! Musím odejít.“

Bláženka slastně zúřet sedomí do zbytků, ale má líbeznějšího ranního obědění.

Jako křehký pátek – jako sklem k ní proniká matčina další řeč: „Musím jít, Bláženko! Dej na všechno pozor! Odjedu touto černou lodí se zlatou hvězdou na zádi. Dívej se za ní, Bláženko, ta hvězda bude pořád viditelná, i když jsi bude daleko... Zůstaš sama jako na pustém ostrově.“

„Samá na tomhle pustém ostrově?“ opakuje Bláženka, ale cítí, že jí rty jen otvírají a zavírají – hlava nevyšel.

„Snad by se nebála, taková velká Robinsona by také na pustém ostrově, a jak si tam pěkně hospodí!“

„Bláženka, cítí, že se musí v té chvíli marně k něčemu priznat.“

„Samá na tomhle pustém ostrově, ale já té jemně nechat odejít a zůstat sama s hríchem. To krátký jsem po příchodu Robinsona, vzala jsem ti tu klobásu a motouz. Dala jsem ti Robinsonovi, protože mi ho bylo líto, jak musí všechno dělat holýma rukama. Tu jehlu jsi tolik hledal! Byla jsi celá nešťastná, tak dobře šila, bylas bohu jako bezruká – a já ti o ní nevěkla. Víš, mamko, ona je vlastně zlatá žena, a té knize o Robinsonovi...“

Bláženka však pojednou cítí, že má v ruce zelenou jehlu v srdci. Ach, jak to bolí, jak to bolí! Cos mi to, mamko, udělala? Vezmi mě s sebou, nechci tu zůstat! Nechci!

Všimla Bláženka poznala, že se k ní mamince přihlala, syčíc, jako by se

JANA LUKÉŠOVÁ, P.D

Ohnivák hledal. Nedlouho jel, když do lesa našel křižovatku. „Kudy se dáme?“ ptá se nejstarší bratr. „Jsme na tři před námi tři cesty,“ odpověděl druhý, „dejme se každý jednou cestou a na tři strany rozjedeme, snáze ptáka Ohnivák se doptáme.“ – „A kdo kterou stranou pojede?“ – „Jeďte vy si každý, kterou cestou chcete,“ povídal nejmladší. „Já půjdu tou, co mi zůstane.“ Bratři byli spokojeni a každému z nich jednu cestou strany pojede. Potom povídá jeden: „Dejme si tu na tom místě nějaké znamení, abo se dříve vrátí, aby věděl, co se druhým podařilo.“ – „Přičme každý do země proutek: či prut poroste, bude znamení, že ptáka Ohnivák šel tam.“

Bratřím se ta práce líbila, každý si vsadil podle své cesty do země proutek a pak se rozjeli.

Nejmłodší králevic jel svou cestou pořád, až přijel na nějaký vrch. Tu skočil s koně, pustil ho, aby se pásal, a sám si sedl do trávy; potom vyndal, co měl k jídlu, a začal obědvat. Vtom přiloudila se k němu liška Ryška: „Prosím, prosím, panáčku, jsem tuze hladová, dej mi taky něco na jít.“ Ale králevic, jak jí uhlídal, vzal sestrojíl, a psal za ní kalenou střevíčkou, a liška se mu ztratila.

Druhému bratrovi vedlo se taky tak. Když se v jedné trávě louce do trávy rozložil a vyndal jídlo, přišla k němu taky hladová liška, aby jí něco dal; a jak po ní střelil, ztratil se mu z očí.

Nejmłodší bratr je pořád, až přijel k nějakému potoku. Byl unaven a hladov; i skočil s koně a posadil se na břeh do trávy, aby se posilil. Když začal jíst, uviděl taky lišku Ryšku; přicházela pořád blíž a blíž a pak nedaleko něho zůstala stát. „Prosím, prosím, mladý panáčku, jsem tuze hladová, dej mi taky něčeho zakusnout.“ – Králevic jí hodil kousek uzeniny a povídá: „Poď sem, nic se mne neboj, liško Ryško! Vidím, že máš větší hlad, než já, a ty si poradíš, abo si ujdeme mít oba dva dost.“ Potom přizval své jídlo na dva díly, sobě jednu dílečku vzal. Liška Ryška najedla se dost a pak povídá: „Dobřeš mě nakrmit, abo si ujdoužim. Vsedni na svého koně a jeď za mnou. Když udeleš, jak ti poražím, abo Ohnivák bude tvůj.“ Potom běžela napřed a huňatým časem dělala mu cesta: smetala hory, plnila doly a přes vody brody stavěla můsty. Králevic na koni za ní klusem, až nenadále se octl u měděného zámku. Ptáka Ohnivák máš v tomhle zámku,“ řekla liška Ryška; „Jdi tam v pravé straně, to budeo stánek spát, a nikde se nemeškaj. V první straně najdeš dvanáct černých ptáků ve zlatých klecích, v druhé straně dvanáct zlatých ptáků ve dřevěných klecích a v třetí straně bude ten ptáček Ohnivák sedět na bídýku. Podle něho uhlídáš, abo je klec, zlatou a dřevěnou; nechtěš se však do zlate, dej ho do dřevěné, sice nedobře pochodíš.“

HANA POKORNÁ, G.D

Lyžařský výcvik 7. D a 7. E

20. února 2022 za chladného rána odjžděla naše škola na lyžařský kurz do Jeseníků. Cesta byla vcelku poklidná.

Později na nás čekala horská chata Barborka. Byla z velké části pokryta sněhem. Chata je také rozdělena na dvě části, novější a starší. My jsme byli v té novější části.

Ubytování jsme byli v pokoji s číslem 46. V menší předsiní bylo několik políček, malé umyvadlo, pár věšáčků a odpadkový koš. V druhé místnosti jsme měli čtyři postele, malý stoleček a pár židlí. Strava zde byla vcelku dobrá.

Po snídani následoval dopolední lyžařský výcvik. Po obědě byl polední klid, který trval hodinu a půl. A znovu na svah! Po večeri býval večerní program nebo nějaká přednáška. Poslední den byl připraven slalom. A večer jsme si užili karneval, samozřejmě i s maskami.

V sobotu 26. února nás čekal odjezd. Shrnula bych to jako velmi vydařený lyžařský zájezd. Asi za všechny můžu říct, že jsme se všichni více sblížili. Uteklo to strašně rychle, nejradši bych tam ještě zůstala. Bylo to super!

Veronika Hanusová, 7. E

Chata Barborka

Zasněžené okýnko, to má chata Barborka.

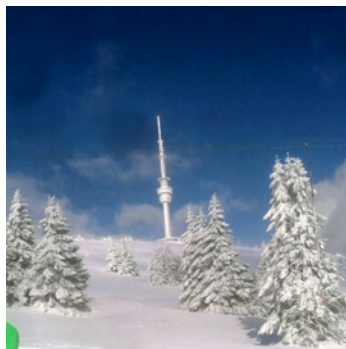
Od ní pochod na Praděd byl kratší, než by někdo řekl.

Svítilo slunce i sněžilo, počasí se hodně měnilo.

Když v sobotu ráno odjíždělo se, začalo svítit slunce.

Když domů jsme přijeli, sníh už jsme neviděli.

Doma vybalili jsme a vzpomínali jsme, jak hezky lyžovalo se.

Na horách

Frčíme ze svahu, protože máme odvahu. Na chatě Barborce je to pro velké borce.

Laura Turečková, 7. D.

Dominik Šmoldas, 7. D

OKÉNKO METODIKA PREVENCE

Duševní zdraví a pandemie koronaviru

Pandemie koronaviru měla a má dopad nejen na fyzické, ale i duševní zdraví lidí všech věkových kategorií. Žáci, rodiče a v neposlední řadě i pedagogové byli vystaveni zátěžovým situacím, které nebylo lehké zvládnout. Výuka na dálku byla ve všech svých podobách náročná pro všechny zúčastněné. Omezená byla i sociální stránka vzdělávání, mezilidský kontakt a velmi obtížně se realizoval i výchovný aspekt. Tato situace více než kdy jindy ohrožovala duševní zdraví dětí (potažmo pak rodičů a pedagogů).

V takových chvílích je o to více důležité vyvážit priority a hledat cesty, jak posilovat školní i třídní klima a podporovat dobré vztahy v třídních kolektivech i mezi žáky a učiteli.

Jako metodik prevence bych chtěla poděkovat všem, kteří se jakkoli snažili udržet pracovní návyky žáků, zapojovali je z nepodnětného prostředí a podporovali je v tak nelehkém období.

ZAPOJ SE

Udělej si každý den chvilku na své blízké (jsou daleko? zavolej jim).
Zorganizuj výlet s (bezpečnými) přáteli, které jsi dlouho neviděl.
Zkus si dnes promluvit s někým, koho neznáš.
Radši odlož mobil a zahrej si hru se spolužáky, nebo si jen povídejte.
Zajmej se o druhé – snaž se o nich něco dozvědět.

VŠÍMEJ SI

Všiměj si krásných věcí – oblohy, výhledu, přírody, umění.
Začni s meditací, jógu, tai-či nebo mindfulness.
Rozhlédni se, zaposlouchej se – vnímej svět všemi smysly.
Zaměř se na své pocity a myšlenky – pozoruj je.
Uvědomuj si přítomnost – zůstávej tady a teď.

BUĎ AKTIVNÍ

Projdi se parkem, vydej se na kole poznat nové místo.
Běž si zaplavat na bazén nebo do rybníka.
Začni zahrabáček.
Zacvič si. Jde ti to těžko samotnému? Přidej se k ostatním.
Najdi si novou zálibu – zjisti si informace, přihlaš se do kroužku.

UČ SE NOVÉMU

Přečti si knížku, článek o tématu, které tě zajímá.
Nauč se vařit nové jídlo.
Pusť se do kutilského projektu – oprav třeba staré kolo.
Maluj, tanč, zpívej, hrej na hudební nástroj (nikdy není pozdě s tím začít).
Nauč se nazpaměť básně (nebo ji rovnou sám napíš).

DARUJ

Poděkuj druhému (třeba i za maličkost).
Zavolej příbuzným, kamarádům, kteří potřebují podporu.
Udělej dobrý skutek – nabídní pomoc spoluklientovi.
Staň se dobrovolníkem.
Usměj se na svět.

Metodik prevence: Eva Klevetová